

במדיונה

(המשך מעמוד 24)

שמעולם לא השתייכתי לה, ואני תיקווה שלעולם לא אשתייך. בנוסף, אני עדיין רואה את בית המשפט כזירת-מישחק של העולם כולו, שהוא כלי-מישחק עצמו. ומרשה לעצמי לומר כפה מלא שאתה מבין השחקנים הייתה (השגיאה במקור) הטוב מכולם, וגם על כך תבורך! את דרך פעולתך צפיתי לי מראש, למן ההיכרות הראשונה בינינו כזמן ההקראות, ועל סמך אופיו ונתוניו של התיק. וכמובן גם כשהיטבתי להכיר את דרך עבודתך ואופן שיכונך את בית-המישפט. ומבחינה פילוסופית היית מגדיר אותך יותר כפסיכולוג למישפטים, מפני שאת החינוך לכך נתת (שגיאה במקור) לי ככתבת עמוד ומחצה של סיכומי-התביעה כתיק רצח קצר לכאורה, אך קשה הוכחות מתאימות.

למרות שעד לרגע זה עדיין לא ידוע לי תוכנם של סיכומי התביעה, אלא רק מניין הדפים, חוששני שהייתי מהמר אפילו על תוכנם.

כרגע, מר שרטר, הכל כבר עבר ושייך להיסטוריה, ומה שנותר הוא לאחל לך הצלחה בחיך העתידיים (אחרי הפנסיה), ותורה נוספת. כאשר אליי, אל תדאגו אומנם הצלחת להלביש עליי את כתנת-הפסים ולנעוץ אותי בין מיצבור הצלחותיך, אולם הכתונת תישאר כתונת מרומה, ועם הזמן גם אשתחרר ממנה.

רב תודות, פרין מאיר

עד כאן מיכתבו של פרין.
כבר קרה לי הרבה פעמים, שזמן רב אחרי המישפט, הייתי פוגש ברחוב נאשמים שתבעתי והם ריצו את עונשם, והם היו לוחצים לי את היד ומברכים אותי, אבל זו הפעם הראשונה שקיי בלתי מיכתב-תורה מנאשם ברצח ביום שבו גרמתי לכך שיוישע וייכנס למאסר-עולם. אמר שרטר.

22 דקירות-סכין. אם יש תובע שמגיע לו מיכתב-תורה, זה שרטר, אמר מישפטן המכיר אותו. הוא איננו צמא-דם, הוא שבע נצחונות במערכה, ונוהג לעשות את מלאכתו באלגנטיות והומור. אומנם שרטר, העומד לפרוש בעוד זמן קצר לגימלאות, איננו תובע רגיל. הגבר מלא-הגוף, שעד להתקף הלב שעבר לאחרונה לא משה הסיגריה מבין שפתיו, החל את הקריירה שלו כסוהר בכית הסוהר, והיה אחד מאלה שהוציאו להורג את אדולף אייכמן.

מישפטו של מאיר פרין היה מישפט קטן וקל עבור שרטר. הראיות בתיק היו חותכות, 22 דקירות-סכין נמצאו בגופה של ליאורה פרין, ובעלה הודה שדקר אותה. בנייהוג היו נשואים ארכע שנים וגרו באילת, גולד להם ילד, ומאו החלו הבעיות ביניהם. לבסוף לקחה ליאורה את הבן וברחה איתו לצפון. הבעל חיפש אחריהם זמן רב עד שמצא אותם אצל דוד של ליאורה, ברמת-השרון.

פרין, בלשונו הנמלצת, ניסה במיכ תבים רבים להחזיר אליו את אשתו היפה, אולם היא סירבה בכל תוקף. הוא עקב אחריה לרבנות ולא הירפה ממנה. ביום הרצח נכנס הבעל לידה ושוחח עם אשתו ובנו. הוא ניקש ממנה מצלמה כדי לקנות פילם לצלם ביום ההולדת של הבן. כאשר הלכה האשה להדרה-שינה, לקחת את מצלמה, נכנס פרין אחריה והרג אותה בסכין-קומנדו שהביא איתו.

מאו הרצח הירבה פרין לכתוב מיכתבים ולמסור גירסות נמלצות למישטרה ולבית-המשפט, אולם הוא צפה כנראה את הרשתות. את מיכתבי התורה לתובע הכין ככלא, עוד לפני שניתן פסק-הדין בעניינו. מייד לאחר ההרשעה מסר את המיכתב לסניגור, כדי שיעבירו לתובע. גם את העירעור על ההרשעה יכתוב בוודאי פרין באותה לשון נמלצת ויומרנית, ויבקש להשתחרר מכתונת הפסים ש"הלביש" עליו שרטר.

שמיר: אני מסכים, אבל הבימאים שלנו הם עמ"ארות בספרות העברית.

קניז: לא, בפירוש לא! לא מקבלת את זה ולא חושבת ככה:

סמל: אני לא חושב שחפץ של לויז הוא קלאסיקה ישראלית. והיה העלאת מחזהו ישראלי תוך 20 שנה בפעם השניה, דבר המקובל בתיאטרון האנגלי והאמריקאי. אינני חושב (עדיין) שאפשר לומר: קלאסיקה ישראלית. קלאסיקה יהודית — כן! מסקין: רגע, טנסי ויליאמס אמריקאי? שקספיר אנגלי? גיתה גרמני? גוגול רוסי? — מי ישראלי?

קניז: ניסים אלוני.

מסקין: הרבה אנשים יתפלאו בוודאי על תשובה זו — למה ניסים אלוני?

קניז: מכחינתי, ניסים אלוני הוא נקודת-ציון בתיאטרון הישראלי, כשהוא יוצר מהפך תיאטראלי, גם של צורה וגם של תוכן.

שמיר: של בריחה מהמציאות הישראלית.

קניז: אני לא חושבת שזוהי בריחה. הוא מטפל במציאות הישראלית בצורה מסוימת, כמו שחונך לויז מטפל בה בצורה מסוימת.

אביגיל: אז אולי צודק משה שמיר כשהוא אומר שמדובר כאן על אופנות, ושהדרך של ניסים אלוני לטפל במציאות הישראלית בדרך עקיפה — בדרך סמלית, בדרך פיוטית, לא בדרך של התייחסות דוקומנטרית ישירה — היא ררך שלא נקלטה כאן, ובאיוה שהוא מקום הוא נעצר. ואגב, זה מצטרף לעוד איפיון כלפי התיאטרון הישראלי שהוא תיאטרון של המה יותר מתיאטרון של האיך.

שמיר: אני חושב שכשמוכירים את ניסים אלוני אי-אפשר לומר זאת. **אביגיל:** לא, ניסים אלוני הוא יוצאי דופן.

חביבי ואנטון שמאס

סמל: בשבילי ישראלי זה סובל, זה הנודך לויז, משה שמיר, עמוס עוז. א"ב יהושע.

אביגיל: גם אמיל חביבי? **סמל:** כן, בשבילי כן. גם אנטון שמאס בשבילי הוא ישראלי. **שמיר:** בכל זאת, זוהי מדינת ישראל ומדינת-היהודים.

סמל: בהחלט! אני עומד מאחורי מדינת-היהודים, כי ברגע שמדינת ישראל החליטה וקבעה לערביי ישראל הם ישראליים. צריך לתת להם להתבטא בישראליות שלהם.

אביגיל: תיאטרון חיפה מעלה עכשיו את האופסימיסט של אמיל חביבי, בגירסה ערבית ובגירסה עברית. האם תראה בזה אירוע של תיאטרון ישראלי?

שמיר: לא. ואגב, זה יכול להיות תיאטרון מצויין. הריון היום הוא בשאלה הגדולה האם יש לנו תרבות ישראלית מקורית בתיאטרון, בציור במוסיקה וכו'.

מסקין: מקום המדינה ועד היום — מה ישראלי בשבילך?

שמיר: אני יכול להסתפק בהגדרה שכל מה שנכתב בעברית בארץ הוא ישראלי.

סמל: אנטון שמאס שכתב את ערבסקות (בעברית ובארץ) — זה ישראלי?

שמיר: כן! זה ישראלי.

סמל: זאת אומרת, אם אותו אמיל חביבי יכתוב את האופסימיסט בעברית... **שמיר:** לא. זה מסיבה אחרת. אנטון שמאס הוא חלק מהסיפור העברית. הוא מתבולל טיפוסי, הוא אסימילטור, במיקרה זה נוצרי-ערבי שמתבולל בתרבות העברית. הוא סופר מתבולל, לא יעזור שום דבר.

מסקין: אנחנו בנקודה-לא-מוסכמת. ניסים בתיקווה שהשאלה ישראל-לא-ישראלית קיבלה איזשהו ליבון, כי תשובה ממשית-סופית — אין, על אף הגדרתו של משה שמיר, כי כל מה שכתב בעברית בארץ הוא ישראלי.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
	14		13	12		11		10
		19	18	17	16		15	
		23	22		21		20	
27		26		25				24
			30			29	28	
				32		31		
	37	36	35				34	33
		42		41	40	39		38
			47		46	45	44	43
				50		49	48	
				52		51		
60	59	58	57	56		55	54	53
		64	63	62		61		
		69	68	67		66		65
			73	72		71	70	
				75		74		
	80	79	78			77		76
	87	86		85	84	83		82
			91		90	89		88
97			96		95	94	93	92
	103		102		101	100		99
				105				104

עדין: צעיר; (29 כיסוי לטובה; (30 אויב; (33 דרשן, נואם; (34 אחד מארבעת המינים להג; (36 אחסן ציוד; (37 סטלקיטי; (40 ירית הרובה; (41 אחד התווים; (44 מכסה הבית; (46 מלחין גרמני; (47 בחר ביהדות; (49 כריאה, ראשית החיים; (50 ציר הארץ; (53 מלאך; (54 נסתר; (55 תשלום לרשויות; (56 זהב; (58 אות על אות; (59 נמאס עליה; (60 טעם ונימוק; (62 תוך; (63 ישמרנו האל (ארמית) (ר"ת); (66 עדין, צעיר; (29 כיסוי לטובה; (30 אויב; (33 דרשן, נואם; (34 אחד מארבעת המינים להג; (36 אחסן ציוד; (37 סטלקיטי; (40 ירית הרובה; (41 אחד התווים; (44 מכסה הבית; (46 מלחין גרמני; (47 בחר ביהדות; (49 כריאה, ראשית החיים; (50 ציר הארץ; (53 מלאך; (54 נסתר; (55 תשלום לרשויות; (56 זהב; (58 אות על אות; (59 נמאס עליה; (60 טעם ונימוק; (62 תוך; (63 ישמרנו האל (ארמית) (ר"ת); (66

מאונץ:

- מעל או מעבר לטבע; (5 מטבעיהם פרסי; (10 הצורה הראשונה של הפעלים; (11 אויב מתנפל; (13 אגודת פרחים; (14 הודמנות, מקרה; (15 שלל, ביוה; (16 ראשית הצמח; (18 אור מפציע; (20 אחד משניים המת-דיינים ביניהם; (21 אשת אברהם שנשאה אחרי מות שרה; (22 נוהג משפטי; (24 מרי, מורת רוח; (25 בית-הבליעה; (26 ש' לייט, (28 צער; (30 אבן חלולה ליד הבהר להשקאת הבהמות; (31 דבר קלי-עדי; (32 כאב; (34 עיר-חוף צפונית; (35 החלים; (38 שורה; (39 אבק; (41 שור לא מסורס; (42 מספר לא זוגי; (43 ראש-המשלה הראשון (ר"ת); (45 החזן עובר לפניו; (47 לא חלק; (48 פילוסוף גרמני; (50 נגיד בארץ פלישתים; (51 פיט-מת פרי; (52 טיפות מים העולות עליידי פעולת החום; (54 סולם התווים המוסיקלי; (57 המוליך בדרך; (61 ברה; (62 חתיכה, בחר; (64 מתפרץ מתוך החור; (65 הימים בהם אין ראשיה-שנה נופל; (66 נהר איטלקי; (67 מילת-שליה; (69 רעל; (70 כינויו של האלוף זורע; (72 נס-תיימה, עברה; (74 חור על הלי-מור; (75 שלמה יהודה רפפורט, רב בפראג; (77 שילית שכר; (78 שלהבת, בריק; (81 סורה, מלח לכביסה; (83 זמן, תקופה; (85 ראש מדינה אפריקני (ש"מ); (86 רוכב; (88 עוף טרף; (89 חומר צביעה כחול, המשמש אינוריקטור; (91 צידי הכסא, משענת; (93 תואר מורח; (95 פספוט; (96 משחק המלכים; (98 קליפת העינב; (100 לא טוב; (102 חור; (103 תופש משוט; (104 תפילת ליל הכיפורים; (105 כינוי לעלמה נאה (2,4).

מאונץ:

- דבר הקנוי; (2 רסיסי בוקר; (3 בער, דלק; (4 מרפא; (6 דבר נסתר; (7 סעודה לאורה; (8 קריאת-צער; (9 שרץ מרבה רגליים; (12 אבן בחושן; (15 טוב יותר...; (16 תקע, תחב בארמה; (17 משקל האריוה; (19 טריבות; (20 אויב; (21 שם ספרו של שמעון פרס (3,3); (23 סוף; (24 כינוי לעיריות יהודים בגולה (ר"ת); (26 לא באופן ישיר; (27

"קטל ברפואה — עדות אישית"

מאת ד"ר יולי נודלמן

הספר הראשון מסוגו בארץ שנכתב על-ידי רופא, המתאר את המצב העגום במערכת הבריאות בישראל. כתב אישום נגד המימסד הרפואי והפוליטי. את הספר ניתן להשיג בחנויות, או לפי הזמנה טלפונית 057/32245. או בכתב לת.ד. 5349. הוצאת הנגב. באר-שבע.

איתן עמיחי
הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (גוקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272 • טל. 5-6-790114

בשמירה על בריאותך ורכושך